

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/40/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123374672
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123374672.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členiek senátu JUDr. Renáty Janákovéj a Mgr. Jany Janics Bajánkovéj v právnej veci žalobcu: BerCar s.r.o., so sídlom Galvaniho 14, 821 04 Bratislava, IČO: 31 403 743, zastúpený advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Ružinov, sídlo Mierová 21, 827 05 Bratislava, IČO: 00 603 155, o zaplatenie 133,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp.zn. 4C/21/2023-131 zo dňa 09.02.2024, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 4C/21/2023-131 zo dňa 09.02.2024, p o t v r d z u j e .
- II. Odvolací súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 133,19 Eur s 9,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 133,19 Eur od 19.07.2023 do zaplatenia, všetko do 15 dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Žalobca sa v upomínacom konaní, podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 18.09.2023, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 133,19 Eur s 9,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 133,19 Eur od 19.07.2023 do zaplatenia, na tom skutkovom základe, že dňa 28.09.2022 došlo ku škodovej udalosti na motorovom vozidle zn. F. R. J. F., W.: V., ktoré v čase nehody patrilo poškodenej C.. U. I. X.W., V. F. XXX/XX, XXX XX V.. K škodovej udalosti došlo v dôsledku osadenia novej oceľovej pätky na ulici F. X. V., ktorá nebola nijak označená dopravným značením ani iným vhodným spôsobom. Poškodená si po vzniku škody dala opraviť motorové vozidlo u žalobcu. Náklady na opravu boli vyčíslené vo faktúre č. XXXXXXXX v celkovej výške 933,17 Eur. Žalovaný, ako správca miestnej komunikácie, na ktorej vznikla škoda má uzavretú poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXX v poisťovni UNIQA poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 812 948. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená, a v poisťovni žalovaného je zaregistrovaná ako poisťná udalosť č. XXXXXXXXXX. Poisťovňa žalovaného uhradila poškodenej časti vzniknutej škody vo výške 799,98 Eur. Poškodená previedla zvyšok pohľadávky na žalobcu, prostredníctvom zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorý si žalobca uplatňuje od žalovaného vo výške 133,19 Eur. Neuhradenú sumu vo výške 133,19 Eur žalobca žiadal uhradiť od žalovaného listom zo dňa 06.07.2023. Napriek tomu, že list bol doručený žalovanému dňa 17.07.2023, k výzve sa nevyjadril a do dnešného dňa nebola uplatnená pohľadávka uhradená. Žalobca uviedol, že komunikácia, na ktorej došlo k škodovej udalosti, patrí v rámci kategorizácie komunikácií do skupiny ciest III. triedy. Zodpovednou za správu komunikácie III. a IV. triedy, medzi ktoré patrí aj komunikácia v tomto

prípade, je v zmysle čl. 29 ods. 1 písm. e) Štatútu hlavného mesta Bratislavy mestská časť. Žalovaný je tak zodpovedný za vzniknutú škodu v dôsledku závady v zjazdnosti komunikácie, ako správca miestnej komunikácie. Tým, že žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 135/1961 Zb., zodpovedá za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vznik škody nemožno považovať za sporný, nakoľko poisťovňa žalovaného uhradila časť nároku náhrady škody, čím uznala, že za škodu je zodpovedný práve žalovaný. Sporný ostal rozsah nároku na náhradu škody, keď poisťovňa neuhradila celú vzniknutú škodu z dôvodov, ktoré nemajú oporu v zákone, avšak táto skutočnosť nemôže byť žalobcovi na ujmu, keď zodpovedným je v danom prípade žalovaný a ten je povinný uhradiť vzniknutú škodu. Boli splnené všetky právne predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu, teda porušenie právnej povinnosti starať sa o udržiavanie pozemných komunikácií v stave zodpovedajúcom účelu na ktorý sú určené, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením vyššie uvedenej právnej povinnosti žalovaného a existenciou škody. Poisťovňa listom zo dňa 29.06.2023 oznámila poškodenej plnenie kráteného nároku.

3. Žalovaný voči vydanému platobnému rozkazu podal odpor, v ktorom považuje návrh za nedôvodný, nakoľko ako správca miestnej komunikácie, na ktorej vznikla škoda, má uzavretú poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a poisťovňa poisťnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX zlikvidovala poisťným plnením vo výške 799,98 Eur. Výška poisťného plnenia bola poisťovňou vypočítaná pri zohľadnení doloženej faktúry č. XXXXXXXXXXXX (predloženej v súdnom konaní žalobcom) a súčasne výpočtom skutočnej škody v súlade s ustanovením § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preukázanej obhliadkou na základe rozpočtového programu AudaTex, pri zohľadnení veku poškodeného motorového vozidla. Podľa ustáleného výkladu § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky náhrady škody sa vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia a pri veciach starších alebo opotrebovaných, treba vždy prihliadať na vek, opotrebovanie veci a pod.. Pri niektorých veciach sa od ceny veci odpočítava najmä tzv. amortizačná zrážka, ktorá je spravidla odstupňovaná podľa veku poškodenej veci (napr. pri motorových vozidlách). V rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR (publikované pod R 3/1984) sa uvádza, že pri škode spôsobenej na starších opotrebovaných vozidlách postupujú súdy tak, že po vyjadrení znalca z odboru automobilizmu, sa odpočíta amortizácia u tých nových častí súčiastok vozidla namontovaných do nich pri oprave, ktorými sa hodnota vozidla po oprave zvýšila (Števec a kol., Občiansky zákonník I. § 1 - 450, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2019, str. 1637). Podľa rozhodnutia R 3/1984, pri škode spôsobenej na starších opotrebovaných vozidlách postupujú súdy tak, že po vyjadrení znalca z odboru automobilizmu, sa odpočíta amortizácia u tých nových častí súčiastok vozidla namontovaných do nich pri oprave, ktorými sa hodnota vozidla po oprave zvýšila. Z rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 3729/2011 vyplýva, že u veci nie novej, prípadne opotrebovanej, je pri stanovení výšky spôsobenej škody, treba prihliadnuť k obvyklej cene veci v dobe jej poškodenia a k rozsahu poškodenia, pričom od čiastky vyjadrujúcej náklady na opravu veci musí byť odčítaná čiastka zodpovedajúca prípadnému zhodnoteniu veci jej opravou oproti pôvodnému stavu (nie vždy k nemu musí dôjsť, záleží na spôsobe a rozsahu vykonanej opravy); poškodenému by vznikalo bezdôvodné obohatenie, pokiaľ by opotrebované súčasti boli nahradené súčastami novými a opravená vec by tak nadobudla vyššiu hodnotu, než akú mala pred poškodením. Skutočnou škodou v zmysle § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka, je majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, poprípade aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné alebo účelné zabezpečiť hneď. Na stanovenie výšky škody je rozhodujúca cena veci v čase poškodenia (s prihliadnutím na pokles ceny vyplývajúci z veku, amortizácie, funkčnosti, prípadne s prihliadnutím na vzrast ceny). Výška škody sa teda vypočíta ako tzv. skutočná škoda. Pri jej výpočte musí byť zohľadnené zlepšenie alebo zhoršenie technického stavu vozidla vykonanou opravou, prípadne jeho nezmenenie. Poisťovňa pri výpočte skutočnej výšky škody vychádzala (s čím sa v celom rozsahu stotožňuje aj žalovaný) z predpokladu, že takmer akoukoľvek výmenou dielov (olejová vaňa, kryt olejovej vane, kryty, zátky, tesnenia blatníky, nárazníky, reflektory, dvere, chladiče, strecha, výstuhy, atď.), v predmetnom prípade súčastí uvedených a rozpisovaných vo faktúre č. XXXXXXXXXXX (ktorú v konaní predložil žalobca) dochádza k zmene hodnoty vozidla a technik poisťovne vypočítal amortizáciu (zhodnotenie) po priradení jednotlivých vymenených dielov (ich cien z predmetnej faktúry) ku skupinám vozidla, ktorých sa to týka. Percento zhodnotenia/amortizácie/alebo znehodnotenia je potom vypočítané podľa percentuálnej výšky technického stavu skupiny (TSS), ktorá závisí od veku vozidla a najazdených kilometrov (F. R. J. F.G., W.: V. malo v čase obhliadky poisťovňou najazdených 131 801 km). Počet najazdených kilometrov a dátum prvej evidencie motorového vozidla odôvodňujú skutočnosť, že amortizáciu (zhodnotenie) musela poisťovňa zohľadniť. Je tak zrejmé, že sa v podvozku motorového vozidla po oprave nachádzajú vymenené nové komponenty s novými spojmi (oproti pôvodným 10 ročným, poškodeným), a tak prišlo k zhodnoteniu vozidla. K zníženiu hodnoty vozidla po oprave môže dôjsť len u nových vozidiel v prevádzke

odhadom maximálne jeden rok a malým počtom najazdených kilometrov, kedy je potrebná oprava týkajúca sa skupiny karoséria a časti motora, čo nie je predmetný prípad. Pre riadne preukázanie vzniku nároku na náhradu škody je o. i. nevyhnutné preukázanie vzniku skutočnej škody a jej príčinnej súvislosti s príčinou vzniku škody vyvolanou škodcom. V zmysle ustálenej judikatúry (napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25 Cdo 3206/2007, rozhodnutie NS ČR sp. zn. Cpj 87/1971, R 55/1971, rozhodnutie NS ČR 1 Cz 35/1983, R 13/1985, rozhodnutie NS ČR Cpj 10/1983, R 3/1984 etc.) sa za skutočnú škodu považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tak, že došlo k zmenšeniu majetku poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou. Skutočná škoda teda predstavuje náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu. Rozhodnou pre určenie výšky náhrady je hodnota veci v čase jej poškodenia. Prípadné zhodnotenie veci sa musí prejavíť pri rozhodnutí o náhrade škody. S poukazom na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 25 Cdo 601/2007, kde skutočnou škodou treba rozumieť takú ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou; ak sa škoda vyjadruje porovnaním majetkového stavu poškodeného pred a po poškodení, potom aj rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov potrebnú na obnovenie pôvodného majetkového stavu veci. Na preukázanie výšky skutočnej škody, predložil žalovaný písomné vyjadrenie poisťovne - odpoveď poisťovne zo dňa 27.07.2023, obsahom ktorého je technický výpočet výšky skutočnej škody pri zohľadnení veku poškodeného motorového vozidla. Zároveň na preukázanie výšky skutočnej škody navrhol žalovaný vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru: Cestná doprava, odvetvie: Technický stav cestných vozidiel, Odhad hodnoty cestných vozidiel. Úlohou znalca bude stanoviť výšku skutočnej škody motorového vozidla a zároveň posúdiť, či z technického hľadiska došlo opravou motorového vozidla k jeho zhodnoteniu, resp. znehodnoteniu. Podľa názoru žalovaného, náklady v celkovej výške 933,17 Eur vyplývajúce z predloženej faktúry, ktoré boli vynaložené na opravu poškodenia motorového vozidla, nesúvisia v celom rozsahu s uvedením do predošlého stavu. Pôvodný stav a predošlý stav, nie sú totožné kategórie, nemožno ich automaticky spájať a ani zamieňať. Pôvodný stav je stav veci, aký bol na začiatku, t. j. ktorý si zachoval všetko, vrátane takých vlastností aké mal pri svojom vzniku. Naproti tomu predošlý stav veci je stav, ktorý časovo priamo predchádzal času pred vznikom poškodenia. Ak došlo k poškodeniu majetku, ktorý bol uvedený do užívania pred 10 rokmi, potom aj jeho opotrebovanie (vzhľadom na vek poškodeného motorového vozidla) je priamo úmerné dobe jeho užívania a žalobca sa nemôže domáhať reparácie v takej výške, ktorá nezodpovedá stavu veci pred škodovou udalosťou. V prípade vyplatenia istiny 133,19 Eur poisťovňou, by podľa názoru žalovaného vznikalo poškodenej bezdôvodné obohatenie, ktorá po oprave získa vec vyššej hodnoty, ako mala pred poškodením. Pri práve na náhradu škody, nákladmi na uvedenie do predošlého stavu poškodenej veci, ktorej hodnota bola nízka a mala len tzv. úžitkovú hodnotu, by neodpočítaním amortizácie poškodený po oprave získal vec vyššej hodnoty, ako mala pred poškodením, čo nie je v súlade s inštitútom náhrady škody. S poukazom na citované zákonné ustanovenia § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka je dôvodné, aby k určeniu skutočnej výšky škody došlo postupom odrátania materiálového opotrebovania na základe veku poškodeného majetku. Žalovaný je názoru, že nie je tak preukázaný nárok žalobcu na náhradu škody vo vyššom rozsahu, ako bolo poisťovňou poskytnuté poistné plnenie vo výške 799,98 Eur, a preto vo zvyšnej časti 133,19 Eur s prísl. (ktorú si uplatňuje žalobca), považuje uplatnený nárok za nedôvodný. Náklady na opravu v prevyšujúcej výške, t. j. vo výške 133,19 Eur nezodpovedajú nákladom, ktoré súvisia s uvedením motorového vozidla do stavu pred škodovou udalosťou. Vzhľadom na vyššie uvedené, pokiaľ ide o otázku stanovenia výšky skutočnej škody, s poukazom na vyššie citované ustanovenia a rozhodnutia súdov, žalovaný považuje stanovenie výšky škody poisťovňou v rámci likvidácie poistnej udalosti za správne. Preto žalovaný považuje žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 133,19 Eur s prísl. za nedôvodný.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443, § 517 ods. 1, ods. 2, § 524 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3d ods. 6 Zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, a vecne tým, že na základe zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že na miestnej pozemnej komunikácii v správe žalovaného, došlo k škodovej udalosti - poškodeniu motorového vozidla v dôsledku osadenia oceľovej pätky na ulici F.E. X. V.. Spoločnosť, ktorá vykonala opravu poškodeného motorového vozidla, vystavila faktúru č. XXXXXXXX v celkovej výške 933,17 Eur, z ktorej poisťovňa žalovaného uhradila poškodenej len časť vo výške 799,98 Eur a časť vo výške 133,19 Eur odmietla plniť s poukazom na amortizáciu vozidla vzhľadom na jeho vek, ktorý bol desať rokov. Súd prvej inštancie pri posúdení nároku vychádzal z § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že poškodený má nárok na úhradu všetkých nákladov, skutočnej škody, ktorá mu vznikla v súvislosti so škodovou udalosťou,

za ktorú objektívne zodpovedá žalovaný ako správca komunikácie. Náklady vynaložené poškodenou na uvedenie motorového vozidla do pôvodného stavu pred škodovou udalosťou vo výške 933,17 Eur, vyhodnotil súd prvej inštancie za nesporné, vyplývajú z vystavenej faktúry, ako aj z čiastočného plnenia prostredníctvom poisťovne žalovaného. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetom súdneho konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá reálne vznikla a ktorú reálne na opravu poškodeného motorového vozidla vynaložila poisťovňa v preukázanej výške 933,17 Eur. To, aká bola všeobecná hodnota vozidla v čase škodovej udalosti a či opravou došlo k zhodnoteniu vozidla, je celkom bez právneho významu a preto návrh žalovaného na nariadenie znaleckého dokazovania ako nadbytočný zamietol. S poukazom na uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy vrátane úrokov z omeškania. Rozhodnutie o trovách konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie odôvodnil v odsekoch 15. a 16. napadnutého rozhodnutia.

5. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h), e) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil a návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaný namieta, že súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku vychádzal len z § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nevychádzal aj z § 443 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahuje dôležité pravidlo pre určenie výšky škody na veci. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka a jeho ustáleného výkladu, sa pri určení výšky náhrady škody vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia a pri veciach starších alebo opotrebovaných, treba vždy prihliadať na vek, opotrebovanie veci a pod.. Pri niektorých veciach sa od ceny veci odpočíta najmä tzv. amortizačná zrážka, ktorá je spravidla odstupňovaná podľa veku poškodenej veci (napr. pri motorových vozidlách). Poškodený má právo na náhradu škody iba vo výške potrebnej na uvedenie veci do predošlého stavu.

7. V tejto súvislosti žalovaný opäť poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR (publikované pod R3/1984) ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 3729/2011, z ktorých právnu argumentáciu uviedol už vo vyjadrení k žalobe v podanom odpore.

8. Žalovaný sa tak s poukazom na ust. § 443 Občianskeho zákonníka, nestotožňuje s tvrdením súdu prvej inštancie, že je celkom bez právneho významu aká bola všeobecná hodnota vozidla v čase škodovej udalosti, a či opravou došlo k zhodnoteniu vozidla. Za účelom objektivizácie skutočnej škody žalovaný v konaní predložil písomné vyjadrenie poisťovne - odpoveď poisťovne zo dňa 27.07.2023, obsahom ktorého je technický výpočet výšky skutočnej škody na základe rozpočtového programu AudaTex pri zohľadnení veku poškodeného motorového vozidla. Z obsahu tohto dôkazu vyplýva aj výška zhodnotenia vozidla po oprave (vo výške uplatneného nároku 133,19 Eur) a zároveň aj skutočnosť, že nedošlo k znehodnoteniu vozidla po oprave. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na skutočnosť, že v priebehu konania navrhol doplnenie dokazovania pribratím znalca z odboru: Cestná doprava, odvetvie: Technický stav cestných vozidiel, Odhad hodnoty cestných vozidiel, ktoré súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci ako nadbytočné zamietol. Žalovaný tak nesúhlasí s konštatovaním súdu o nespornosti nákladov vynaložených na uvedenie poškodeného vozidla do pôvodného stavu, a ani s tvrdením, že tieto vyplývajú z čiastočného plnenia poisťovne. Pre stanovenie výšky škody je nevyhnuté vychádzať aj z § 443 Občianskeho zákonníka a citovaných rozhodnutí a pre stanovenie skutočnej výšky škody je potrebné od sumy, ktorá predstavuje náklady na opravu vozidla odpočítať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu vozidla jeho opravou oproti pôvodnému stavu pred škodovou udalosťou. Technickým výpočtom na základe rozpočtového programu AudaTex pri zohľadnení veku motorového vozidla (vozidlo bolo uvedené do užívania pred 10 rokmi, čo v konaní nebolo sporné), bolo zhodnotenie vozidla po oprave poškodenia stanovené v hodnote 133,19 Eur (t. j. amortizácia vypočítaná z materiálových nákladov). V prípade, ak by žalovaný žalobcovi uhradil sumu 133,19 Eur, bolo by uhradené viac, ako je skutočná škoda na motorovom vozidle stanovená v súlade s § 443 Občianskeho zákonníka a s vyššie citovanými rozhodnutiami. Žalobcovi by vzniklo bezdôvodné obohatenie, pretože žalobca by tak opravou na úkor žalovaného získal vec vyššej hodnoty, ako mala pred poškodením. V súlade s § 443 Občianskeho zákonníka a ustálenou súdnou praxou je potrebné pri určení skutočnej výšky náhrady škody zohľadniť aj materiálové opotrebenie na základe veku poškodeného majetku a uplatniť tak amortizáciu použitých nových náhradných dielov v súvislosti s vekom opravovaného vozidla.

9. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril s tým, že považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a riadne odôvodnený, preto navrhol rozsudok Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 4C/21/2023 zo dňa 09.02.2024 potvrdiť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie pri posudzovaní veci nevychádzal z § 443 Občianskeho zákonníka a nezohľadnil amortizáciu poškodeného motorového vozidla, žalobca uviedol, že výška škody je závislá od nákladov, ktoré poškodený vynaložil pre navrátenie poškodenej veci v dôsledku škodovej udalosti (dopravnej nehody) do stavu pred škodovou udalosťou; náhrada škody má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, a teda má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že každé motorové vozidlo stráca na hodnote v dôsledku dopravenej nehody a je prakticky nemožné opraviť vozidlo rovnako opotrebovanými dielmi ako mal na svojom poškodenom vozidle pôvodne poškodený, preto sú na opravu vozidiel, logicky, používané nové náhradné diely. Použitie aj keď nových dielov nijako nezvyšuje celkovú trhovú hodnotu vozidla ako celku ale naopak, trhovú hodnotu vozidla sa práve v dôsledku vykonanej opravy, aj keď novými použitými náhradnými dielmi znižuje. Ak by sa prihliadalo na amortizáciu vozidla, došlo by k porušeniu princípu spravodlivosti, kedy poškodený, ktorý nezavinil nehodu a ani vznik škody, by mal na túto skutočnosť doplatiť tým, že mu nebude vyplatená škoda v celom rozsahu. Poškodené motorové vozidlo z dopravnej nehody nikdy nebude mať vyššiu hodnotu ako vozidlo, ktoré nebolo poškodené dopravnou nehodou a to ani vtedy ak na opravu vozidla budú použité nové originálne diely. Tento názor žalobca oprel o právny názor Ústavného súdu ČR sp. zn. ÚS 2221/07 zo dňa 19.03.2008, ako uviedol už v svojom vyjadrení k podanému odporu. Zmyslom a účelom § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka je zaistiť, aby bola poškodenému v plnej miere vykompenzovaná majetková ujma, teda zmyslom a účelom pre správny výklad a aplikáciu tejto právnej normy je dosiahnutie spravodlivého výsledku. Princípu spravodlivosti sa prieči, aby poškodený, ktorý nezavinil nehodu a nespôsobil vznik škody, na túto skutočnosť doplácal tým, že mu nebude preplatená náhrada škody v celom rozsahu, resp. všetky účelne vynaložené náklady na opravu veci. Žalobca opäť poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012 zo dňa 28.03.2013.

11. K námietke nevykonaného dôkazu - znaleckého dokazovania, ktoré súd prvej inštancie ako nadbytočné zamietol, žalobca uviedol, že otázka uplatnenia amortizácie pri nároku na náhradu škody je v zásade právnou otázkou, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil v súlade s rozhodovacou praxou všeobecných súdov ako aj so základnou zásadou neminem laedere - nikoho nepoškodzovať, za nadbytočné. Poškodenej vznikla škoda na motorovom vozidle, ktoré si dala opraviť a autoservis za opravu vystavil faktúru. Žalobca výšku škody preukázal na základe predloženej faktúry za opravu vozidla. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že „... Predmetom súdneho konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá mu reálne vznikla a ktorú reálne na opravu poškodeného motorového vozidla vynaložil v preukázanej výške 933,17 Eur. To, aká bola všeobecná hodnota vozidla v čase škodovej udalosti, či opravou došlo k zhodnoteniu či znehodnoteniu vozidla je celkom bez právneho významu. Súd preto návrh žalovaného na nariadenie znaleckého dokazovania ako nadbytočný zamietol. ...“. V súvislosti s dokazovaním žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 262/2009 z ktorého aj citoval.

12. K skutočnej škode ako ju vykladal žalovaný, že „... ustálenou súdnou praxou je potrebné pri určení skutočnej výšky náhrady škody zohľadniť aj materiálové opotrebenie na základe veku poškodeného majetku a uplatniť tak amortizáciu použitých nových dielov v súvislosti s vekom opravovaného vozidla. ...“, žalobca poukázal, že uvedený názor je už dávno súdnou praxou prekonaný a citoval z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 200/2011, Český Ústavní soud v náleze sp. zn. II. ÚS 155/16, Krajský súd Bratislava sp. zn. 5Co/70/2016, Krajský súd v Košiciach sp. zn. 4 Cob 75/2019,

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) ako oprávnenou osobou - stranou v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného voči rozsudku súdu prvej inštancie nemožno priznať úspech, a že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 22.10.2025; termín verejného vyhlásenia rozsudku odvolací súd oznámil v súlade s § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, ods. 3 CSP.

14. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a napadnutý rozsudok aj v logických súvislostiach presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). V prejednávanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 CSP, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy ktoré

aplikoval na prejednávajúcu vec, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. V súvislosti s požiadavkami kladenými na odôvodnenie rozhodnutí z hľadiska princípov spravodlivého procesu, najmä pokiaľ ide o ich úplnosť, zrozumiteľnosť a presvedčivosť Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005 uviedol, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (aktuálne v § 220 ods. 2 CSP). Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní § 211 Občianskeho súdneho poriadku (aktuálne § 393 ods. 2 CSP). S poukazom na uvedené, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30.11.2009, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní relevantné.

15. Základom uplatneného nároku, tak ako správne uviedol súd prvej inštancie, je zodpovedanie otázky, či žalobcoví vznikol nárok na náhradu všetkých nákladov skutočnej škody v súvislosti so škodovou udalosťou za ktorú objektívne zodpovedá žalovaný ako správca komunikácie (skutočná škoda za opravu motorového vozidla v zmysle faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 10.10.2022 je 933,17 Eur, pričom poisťovňa odmietla plniť časť vo výške 133,19 Eur odpočítaním amortizácie motorového vozidla).

16. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Na ozrejenie právnej stránky posudzovanej veci odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe, škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Skutočná škoda na veci je tak majetkovou ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je treba vynaložiť na uvedenie veci do predchádzajúceho stavu. U škody vzniknutej na veci použitej a čiastočne opotrebovanej treba vychádzať z nákladov účelne vynaložených na opravu poškodenej veci. Občiansky zákonník rozoznáva dva spôsoby náhrady škody, a to v peniazoch (relutárna reštitúcia) a uvedením do pôvodného stavu (naturálna reštitúcia), pričom nemôže byť poškodenému na ujmu, aký spôsob náhrady si bude uplatňovať. Taktiež nie je určujúce pre stanovenie výšky náhrady škody, či poškodená vec bola skutočne opravená, resp. či bola opravená odplatne, bezodplatne, v opravovni či svojpomocne, pretože niet zákonného podkladu robiť výšku škody závislou na tom, ako poškodený s vecou nakladá, teda či ju daruje, predá, vymení, svojpomocne opraví a za akú cenu (protihodnotu), lebo tieto okolnosti sú len náhodné, bez súvislosti s príčinou vzniku škody. Výšku peňažnej náhrady treba odvodzovať od nákladov na uvedenie veci do predchádzajúceho stavu, ktoré je potrebné objektívne zistiť, nezávisle na iných so škodnou udalosťou nesúvisiacich okolnostiach, ako je osobné pričinenie sa poškodeného na odstraňovaní poškodenia a miera, do akej za ne platí. Pri výške peňažnej náhrady sa preto javí opodstatnené vychádzať z obvyklej (trhovej) ceny opravy, ktorú by účtovala v čase poškodenia v danom mieste príslušná opravovňa.

17. V preskúmvanej veci nebolo medzi stranami sporné, že pri dopravnej nehode dňa 28.09.2022 vznikla vlastníčke motorového vozidla zn. F. R. J. F., W.: V. ako poškodenej C.. U. I. škoda, a v tejto súvislosti aj nárok na náhradu škody za ktorú zodpovedá v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný ako správca komunikácie III. a IV. triedy, keďže porušil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 135/1961 Zb.. Spornou ostala výška nároku náhrady škody, ktorá bola uplatnená vo výške 933,17 Eur v zmysle faktúry č. XXXXXXXXX ako náklady za opravu motorového vozidla, nakoľko poisťovňa žalovaného uhradila len časť vzniknutej škody vo výške 799,98 Eur a to z dôvodu zohľadnenia veku poškodeného motorového vozidla, na základe obhliadky a rozpočtového programu AudaTex. Poškodená previedla pohľadávku vo výške 133,19 Eur (933,17 Eur - 799,98 Eur) na žalobcu.

17.1. Odvolací súd vo vzťahu k vzniknutej škody vyčíslenej faktúrou č. XXXXXXXXX zo dňa 10.10.2022 (č.l. 9), ktorá nebola žalovaným počas konania rozporovaná, túto považoval, rovnako ako súd prvej inštancie za dôveryhodný listinný dôkaz pre relevantné posúdenie výšky uplatneného nároku na náhradu škody.

18. Námietku žalovaného, že súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku nevychádzal aj z § 443 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahuje dôležité pravidlo pre určenie výšky škody, uvedenú v odseku 6. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

18.1. Ako už odvolací súd v odseku 16. tohto rozhodnutia uviedol, v zmysle ustálenej súdnej praxe skutočná škoda na veci je majetková ujma, pod ktorou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou a ktorá predstavuje majetkovú hodnotu, ktorú je treba vynaložiť na uvedenie veci do predchádzajúceho stavu. Pri škode vzniknutej na veci použitej a čiastočne opotrebovanej, treba vychádzať z nákladov účelne vynaložených na opravu poškodenej veci, t.j. uvedenie veci do predchádzajúceho stavu. A to je prípad preskúmvanej veci.

18.2. Na tomto mieste odvolací súd apeluje na princíp spravodlivosti, keď poškodená, ktorá nezavinila škodovú udalosť a tým nespôsobila vznik škody, aby na túto skutočnosť doplatila tým, že jej nebude preplatená celá náhrada škody, t.j. všetky účelne vynaložené náklady na opravu motorového vozidla/ uvedenie do predchádzajúceho stavu. Rovnako nemožno od poškodenej spravodlivo žiadať, a nie je to ani bežne možné, aby na opravu motorového vozidla zabezpečila rovnako opotrebované/staré náhradné diely a aby motorové vozidlo bolo uvedené do pôvodného stavu a funkčnosti. Pri amortizácii treba posudzovať celkovú cenu poškodenej veci po oprave, a nie len cenu jednotlivých nových dielov/súčiastok ktoré boli na opravu použité (separátne oceňovanie by bolo nelogické), keďže oprava motorového vozidla bola za účelom navrátenia vozidla do predošlého prevádzkyschopného stavu (oprava nemala za následok vylepšenie technických parametrov motorového vozidla). Uvedený právny názor odvolací súd opiera o rozhodnutia, na ktoré poukázal žalobca a aj z nich citoval ako rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 200/2011, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 155/16, rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 5Co/70/2016, rozhodnutie Krajského súdu Košice sp. zn. 4 Cob 75/2019. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uzatvára, že uplatnením amortizácie by došlo k porušeniu zásady „neminem laedere“ - nikoho nepoškodzovať.

19. Námietku žalovaného ktorý poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR (publikované pod R3/1984) ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 3729/2011, uvedenú v odseku 7. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

19.1. Odvolací súd už v odsekoch 16. až 18. tohto rozhodnutia jasne zdôraznil svoj právny názor, ktorý oprel o aktuálnu relevantnú judikatúru, a tak sú žalovaným označené rozhodnutia už prekonané súdnou praxou. Nová právna argumentačná línia je v plnej synergii s princípom spravodlivosti, logického myslenia a naplnenia zmyslu a účelu zákonných ust. § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka v spojení so skutkovým zistením v tej ktorej posudzovanej veci.

19.2. Na doplnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd len konštatuje, že žalovaný v konaní netvrdil a tak ani nepreukázal, že by uplatnená škoda mala znaky bezdôvodného obohatenia v tom, že by v súvislosti s vykonanou opravou motorového vozidla, použité nové diely nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti poškodeného motorového vozidla, resp. že by nové náhradné diely vôbec nesúviseli s opravou poškodeného vozidla. Preto bolo dôvodné uzavrieť, že nárok na náhradu škody je reparáciou, keďže sa dosiahol stav, ktorý bol pred poškodením motorového vozidla.

19.3. Použitím nových náhradných dielov pre odstránenie následkov škodovej udalosti, došlo k uvedeniu poškodeného motorového vozidla do pôvodného stavu pred poškodením (opak žalovaný nepreukázal), preto obrana žalovaného s dôrazom na amortizáciu a použitia nových náhradných dielov, nie je dôvodná a ani legitímna.

19.4. Poškodenie vozidla dopravou nehodou a následne vykonaná oprava za použitia nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Opravou poškodeného motorového vozidla došlo len k obnoveniu stavu, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou, a preto poškodenej vznikli náklady za vykonanú opravu v rovine škody, t.j. majetkový úbytok. Bolo by v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných sudov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak, aby rozhodnutie nebolo v rozpore s princípom spravodlivosti, či arbitrárne s formalistickým prístupom k výkladu zákona (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 154/2008, nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. Ns 242/2007 aj nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2221/2007).

20. Námietku žalovaného ktorý sa nestotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie, že je celkom bez právneho významu aká bola všeobecná hodnota vozidla v čase škodovej udalosti, a či opravou došlo k zhodnoteniu vozidla, uvedenú v odseku 8. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako bezvýznamnú.

20.1. Odvolací súd už konštatoval, že súd prvej inštancie otázku náhrady škody správne právne posúdil, zhodne s aktuálnou rozhodovacou činnosťou najvyšších súdnych autorít, pričom nebolo sporné, že škoda reálne vznikla, že uplatnenú výšku škody poškodená reálne na opravu motorového vozidla vynaložila, čo rovnako nebolo sporné, nebola sporná ani skutočnosť, že išlo o účelne vynaložené náklady

za účelom uvedenia motorového vozidla do predchádzajúceho stavu, a preto nebol racionálny dôvod na ďalšie dokazovanie vo vzťahu k všeobecnej hodnote vozidla v čase škodovej udalosti ani k otázke, či opravou došlo k zhodnoteniu vozidla (výška škody nemala znaky neprimeranosti, nadhodnotenia, nezrovnalosti, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 10.10.2022 nebola sporná). Neexistoval legitímny dôvod a ani v súlade s hospodárnosťou súdneho konania, aby súd prvej inštancie návrhu žalovaného na nariadenie znaleckého dokazovania za účelom zistenia všeobecnej ceny motorového vozidla v čase škodovej udalosti, vyhovel (žalovaný žiadnu relevantnú argumentáciu v priebehu konania ktorou by spochybňoval neprimeranosť opravy alebo nadhodnotenie opravy, nenamietal). Súd prvej inštancie svoj právny názor a procesný postup odôvodnil v odseku 14. napadnutého rozhodnutia.

20.2. Odvolací súd tiež dodáva, že ak je za škodu považovaná ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a jej výška je daná rozdielom medzi majetkovým stavom poškodeného pred a po poškodení, musí aj rozsah náhrady škody zohľadniť výšku všetkých prostriedkov, ktoré bol poškodený nútený vynaložiť k obnoveniu pôvodného majetkového stavu; ak obnovenie pôvodného majetku nie je možné inak ako použitím nových náhradných dielov a oprava bola vykonaná účelne a smerovala len na odstránenie dôsledkov škodnej udalosti, povinnosť k úhrade nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu nemožno prenášať na poškodeného a neodôvodnene ho znevýhodňovať oproti škodcovi. Poškodenému musí byť preto kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla titulom dopravnej nehody, t.j. hodnota vynaložených nákladov na opravu vozidla, bez zohľadnenia amortizácie pri tých náhradných dieloch, ktoré boli do vozidla namontované ako nové. V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravou nehodou a následne vykonaná oprava použitím nových náhradných dielov vozidlo nezahodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Preto uplatnenie amortizácie by bolo porušením zásady neminem laedere - nikoho nepoškodzovať. (opäť obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012 zo dňa 28.03.2013, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/63/2014 zo dňa 27.05.2014, nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2221/07 zo dňa 19.03.2008, nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 1902/13 zo dňa 11.06.2014).

21. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (stranami sporu). Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

22. Krajský súd v Bratislave uzatvára, že na základe uvedeného obsah odvolania žalovaného nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

23. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi, ktorý mal plný úspech v odvolacom konaní, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

24. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)